

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/69/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200569
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011200569.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: Vysoká škola výtvarných umení, Hviezdoslavovo námestie 18, Bratislava, zastúpená JUDr. R. O., nar. XX.XX.XXXX v Z., zamestnankyňou žalobkyne, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/012199/2011-243/826 zo dňa 17. marca 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 60/2011 - 64 zo dňa 26. apríla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 60/2011 - 64 zo dňa 26. apríla 2013, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudok zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti žalovaného č. MF/012199/2011-243/826 zo dňa 17.03.2011, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Správy finančnej kontroly Bratislava č. I/103/1194/2011 zo dňa 27.01.2011, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť odvieť do štátneho rozpočtu verejné prostriedky použité v rozpore s určeným účelom vo výške 9091,79 € a penále v rovnakej výške.

Krajský súd dospel k záveru, že lehota na uloženie odvodov začala plynúť po doručení protokolu dňa 15.12.2004, podľa čoho 5 rokov uplynulo 15.12.2009. Od 23.09.2005 do 15.15.2009 lehota spočívala 1332 dní (od podania 1. žaloby na Krajský súd v Bratislave do vydania rozsudku č. k. 2S 440/06 - 115), od 09.12.2009 do 16.11.2010 lehota spočívala 343 dní (od podania 2. žaloby na Krajský súd v Bratislave do vydania rozsudku č. k. 3S 246/2009 - 125). K lehote bolo potrebné pripočítať spočívajúce dni v celkovom počte 1668, potom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia uplynuli 4 roky a 208 dní, a teda žalovaný ho vydal včas.

Pokiaľ žalobca sumu 1613,22 € použil na úhradu odvodu za neplnenie povinnosti zamestnávať povinný podiel občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou, táto časť dotácie bola použitá ako neoprávnený odvod, nakoľko dotácia bola určená na uskutočňovanie študijných programov, na výskumnú a vývojovú

alebo umeleckú činnosť, na rozvoj vysokej školy a na sociálnu podporu študentov.

V súvislosti s použitím sumy 6970,29 € na úhradu prestavby spojovacieho traktu na ateliér, krajský súd uviedol, že túto stavebnú akciu možno považovať za zhodnotenie majetku, ktoré malo za následok zmenu jeho účelu použitia. Pokiaľ žalovaný tieto práce hodnotil ako rekonštrukciu, nevybočil z logického úsudku veci, a preto nebol opodstatnený návrh na doplnenie dokazovania prostredníctvom znaleckého posudku. Vzhľadom na charakter a výšku hodnoty stavebných prác, mali byť tieto financované z kapitálového účtu, nie z bežného dotačného účtu.

Žalobca tiež použil sumy: 331,93 € na úhradu pokuty za nevykonanie pravidelných kontrol proti požiaro-technických zariadení, 83,78 € na úhradu škody spôsobenej neuhradením poistenia dopravných prostriedkov, 92,57 € na úhradu škody z omeškania za oneskorené uhradenie faktúr OLO, pričom z dotačných zmlúv nevyplývalo, že by mohol z poskytnutých dotácií uhrádzať pokuty alebo iné sankcie za neplnenie zákonom stanovených povinností, a preto povinnosť vrátiť vyčíslené sumy do štátneho rozpočtu bola uložená dôvodne. Pokiaľ žalobca považoval dotačné zmluvy za nepresné, nič mu nebránilo, aby si pred vykonaním finančnej operácie vyžiadanim stanoviska alebo konzultáciami so zmluvným partnerom vyjasnil, čo možno hradiť z poskytnutých verejných prostriedkov.

O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote dňa 28.06.2013 žalobkyňa odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia.

Uviedla, že porušenie finančnej disciplíny, za ktoré môže byť podľa § 31 zákona č. 532/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o rozpočtových pravidlách“) uložené odvod, penále resp. pokuta, nie je priestupkom, kárnym ani disciplinárnym a ani iným správnym deliktom. Nejedná sa vec, ktorú možno zaradiť medzi veci daňové, poplatkové a odvodové. Pokiaľ by sa však § 246d O. s. p. na uložený odvod mal vzťahovať, nemôže sa prerušenie plynutia lehoty vzťahovať aj na uloženie penále, nakoľko § 246d O. s. p. penále nespomína. Od vykonania kontroly zo strany Najvyššieho kontrolného úradu SR u žalobkyne uplynulo vyše 8 rokov. Vedúci zamestnanci, ktorí v tom čase pôsobili vo vedúcich riadiacich funkciách a zabezpečovali a zodpovedali v kontrolovanom období za hospodársky a administratívny chod školy, nepôsobia už v týchto funkciách. Uloženie akejkoľvek sankcie za údajné porušenie platných právnych predpisov v roku 2002 alebo 2003 by bolo neefektívne a minulo by sa svojim účinkom. Vzhľadom na plynutie času by žalobkyňa nemohla uplatniť ani § 31 ods. 7 zák. o rozpočtových pravidlách a je zrejmé, že lehoty na vyhovenie pracovnoprávnej zodpovednosti podľa Zákonníka práce už márne uplynuli. Keďže zákonodarca mal záujem na vyhovení pracovnoprávnej zodpovednosti, ktorú uložil v zák. o rozpočtových pravidlách ako povinnosť, odvod, penále alebo pokutu za porušenie finančnej disciplíny možno uložiť len do piatich rokov odo dňa preukázaného porušenia finančnej disciplíny a nemožno aplikovať § 246d O. s. p.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný tak, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Uviedol, že penále vo výške 9091,79 € je vyčíslené k 27.01.2011 a je konečné, keďže zákonodarca počítal aj s procesom správneho konania v dlhších časových intervaloch a stanovil maximálnu výšku penále. Skutočnosť, že u žalobkyne už nepracujú zamestnanci zodpovední za porušenie finančnej disciplíny, nemá vplyv na aplikáciu § 246d O. s. p., keďže ani pri uložení sankcie do piatich rokov od porušenia finančnej disciplíny nie je zaručené, že zamestnávateľ bude mať možnosť uplatniť pracovnoprávnu zodpovednosť voči zodpovednému zamestnancovi, lebo i za toto obdobie mohol skončiť pracovný pomer.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.01.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Predmetom preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. MF/012199/2011-243/826 zo dňa 17.03.2011, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Správy finančnej kontroly Bratislava č. I/103/1194/2011 zo dňa 27.01.2011, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť odvieť do štátneho rozpočtu verejné prostriedky použité v rozpore s určeným účelom vo výške 9091,79 € a penále v rovnakej výške.

Podľa § 246d O. s. p., ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podstatou právneho posúdenia v odvolacom konaní je možnosť aplikácie § 246d O. s. p. na uloženie povinnosti odvieť do štátneho rozpočtu prostriedky použité v rozpore s určeným účelom podľa § 31 ods. 3 zák. o rozpočtových pravidlách a povinnosti zaplatiť penále zo sumy, pri ktorej došlo k porušeniu finančnej disciplíny.

Žalobkyňa má za to, že sa nejedná o vec, ktorú možno zaradiť medzi veci daňové, poplatkové a odvodové. Žalovaný považoval aplikáciu § 246d O. s. p. za dôvodnú.

Najvyšší súd dospel k záveru, že pokiaľ § 246d O. s. p. vymedzuje spočívanie lehôt počas trvania súdneho konania vo veciach daní, poplatkov a odvodov, je potrebné z obsahu tohto ustanovenia vyvodiť, že sa nejedná o odvody v užšom zmysle, t. j. peňažné plnenia, ktoré všeobecne záväzný právny predpis takto označuje {napríklad odvody podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, podľa zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov a i.} ako mala na mysli žalobkyňa, ale o odvody ako peňažné plnenia vo všeobecnom význame. Tomuto záveru svedčí ďalšia časť ustanovenia § 246d O. s. p., keď zároveň vymedzuje, že odvody sú príjmom nielen štátneho rozpočtu, ale aj verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Zákonodarcom použitý termín odvody potom nevyhnutne v sebe zahŕňa akékoľvek peňažné plnenie, ktoré je predmetom rozhodovania orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktoré je zároveň príjmom štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov, a teda sa vzťahuje aj na odvod o aký ide vo veci samej - finančné prostriedky použité v rozpore s určeným účelom podľa § 31 ods. 3 zák. o rozpočtových pravidlách a povinnosť zaplatiť zodpovedajúce penále.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že pre výrazný časový odstup už nemôže voči zodpovedným zamestnancom vyvodiť zodpovednosť podľa zák. o rozpočtových pravidlách a podľa Zákonníka práce, túto vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú.

Pre uplatnenie zodpovednosti za porušenie finančnej disciplíny a uloženie povinnosti odvodu vo výške porušenia finančnej disciplíny a penále vo výške 0,1% zo sumy, v ktorej došlo k porušeniu finančnej

disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 31 ods. 3 zák. o rozpočtových pravidlách nie je podmienkou uplatnenie zodpovednosti subjektu verejnej správy voči zamestnancovi zodpovednému za porušenie finančnej disciplíny. Opačný záver nie je možné vyvodiť, nakoľko zodpovednosť voči zamestnancom nastupuje až následne po zistenom porušení finančnej disciplíny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe vyššie uvedených dôvodov stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a nepovažujúc námietky žalobkyne za spôsobilé spochybniť jeho správnosť, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach naň poukazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní úspešná nebola a žalovanému náhrada trov v takomto konaní neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.